

Janne Normann (RV):

Vi havde håbet, at regeringen ville have vist noget mere velvilje over for dette forslag. Man kan diskutere konstruktionen af sådan en naturkatastrofefond, man kan diskutere udformningen, man kan diskutere beløbet, men jeg synes ikke, man kan diskutere, at staten har en meget væsentlig forpligtelse, et meget stort ansvar, når der sker naturkatastrofer. Det er et fællesanliggende at give erstatning i den slags tilfælde.

Det er da udmærket at forhandle med forsikringsselskaberne, det ser vi også gerne, men vi er altså noget bekymrede over, at regeringen endnu ikke har taget 24. novemberstormen mere alvorligt. Vi er bekymrede over, at erstatningsspørgsmålene ikke er afklaret. Vi havde faktisk håbet, at regeringen ville have set med noget større velvilje på en fond, således at de tilfælde af fremtidig usikkerhed, som forslagsstillerne jo så rigtigt peger på, kunne undgås. Det er vi altså endnu ikke blevet beroliget med hensyn til.

I øvrigt ser det jo ud til, at både socialdemokratiet og SF og fremskridtspartiet vil gå imod forslaget. Så kan der altså ikke blive noget flertal for en naturkatastrofefond. Det synes jeg er sørgeligt. Så må vi leve videre i usikkerhed, medmindre vi altså her i folketinget kan bevæbne os til at lave en lovgivning om naturkatastrofer, ligesom vi fra radikal side har ønsket en lovgivning om kystsikringen. Hvis vi ikke kan komme frem til en større sikkerhed for de skadelidte, så vil vi fra radikal side arbejde på en direkte lovgivning.

Der burde have været forhandlet om en fond, men det er forhåbentlig stadig væk ikke for sent at opfordre regeringen og socialdemokratiet til at gå ind i et udvalgsarbejde omkring en naturkatastrofefond, som måske, måske ikke, skal opbygges som her skitseret, men som i hvert tilfælde skal give den sikkerhed, vi jo alle sammen gerne ser, for, at de skadelidte får en erstatning, når det er deciderede naturkatastrofer, der er tale om.

(Kort bemærkning).

Askjær Jørgensen (FP):

Jeg skal blot glæde fru Janne Normann med, at fremskridtspartiet er parat til omgående at tiltræde bevillinger, når mennesker i dette samfund rammes af naturkatastrofer,

men det er aldeles ikke nødvendigt, at der eksisterer hverken en speciel lovgivning eller en speciel fond for det. Ej heller i dette folketing er vi i stand til at forudse, hvordan naturkatastrofer vil forløbe, og hermed, hvordan en lovgivning om fonde skulle indrettes. Men der er noget, der hedder en tillægsbevillingslov, og den plejer man ikke her i huset at være så bange for at benytte sig af.

(Kort bemærkning).

Lilli Gyldenkilde (SF):

Jeg forstår godt intentionerne i det, fru Janne Normann sagde om, at disse mennesker skal hjælpes. Heri er vi enige. Men jeg begriber ikke den holdning, man har i det radikale parti – som jo i øjeblikket sidder og laver økonomiske planer til redning af Danmark, hvori der bl. a. skal være indgreb i dyrtidsportioner, og hvad ved jeg; i alt fald i det, der er tilgæet pressen, fremstår det på den måde. Det er i hvert fald ingen hemmelighed, at det radikale venstre går med til eller meget gerne ser, at der føres indkomstpolitik, og taler meget om det op til de kommende overenskomstforhandlinger, ligesom man taler om store besparelser på statsbudgettet. På denne baggrund undrer det mig, at man ikke i stedet vil være med til at se på det, som ministeren foreslår, nemlig at tage en snak med forsikringsselskaberne om, hvorvidt de kunne yde en større dækning end den, de hidtil har ydet. Mig bekendt ligger det sådan, at forsikringsselskaberne ikke ligefrem kører med underskud.

(Kort bemærkning).

Janne Normann (RV):

Hvis fru Lilli Gyldenkilde var her den 12. november 1981, så ville fru Lilli Gyldenkilde vide, at det med bare at tvangsudskrive midler fra hvem som helst, fordi vi i øjeblikket har behov for midler, det er ikke just det radikale venstres livret.

I øvrigt vendte jeg mig ikke imod en forhandling med forsikringsselskaberne. Jeg synes, det er udmærket, at regeringen vil forhandle med forsikringsselskaberne. Det, jeg vendte mig imod, er, at vi i dette ting bare trækker tiden ud, så mennesker, der er skadelidte, ikke ved, hvad de har at rette sig ef-